

hvilket saaledes vil ses at være overensstemmende med hvad der var foreslaaet i det Rigsdagen i 1871 forelagte Lovforslag, og med hvad der for Tiden er gjældende. Et Flertal i Udvalget bragte derhos i Forslag, ikke i Loven at fastsætte nogen Godtgjørelse for Sirup, altsaa ikke give denne Vare nogen lovbestemt Ret til Udførselsgodtgjørelse, men at overlade det til Toldbestyrelsen i Henhold til den samme i Lovens § 30 givne Bemyndigelse at indrømme Tilbagebetaling af den erlagte Indførselstold, naar og forsaavidt Omstændighederne tale derfor. Ved Lovforslagets anden Behandling vedtoges begge disse Forslag, dog saaledes at da der tidligere var vedtaget Toldfrihed for Stenful, ansattes Udførselsgodtgjørelsen for Kandis m. v. til 4,94 β. pr. $\mathcal{R}$, altsaa til 5 Rd. 14 β. pr. 100 $\mathcal{R}$.

Som det af det nys Anførte vil fremgaa, bortfaldt ved den endelige Affattelse af Loven om Roesukkerbeskatningen den fra denne Beskatning hidrørende Grund til, at det af Regeringen i forrige Samling forelagte Tarifforslag satte Udførselsgodtgjørelsen for raffineret Sukker høiere end sket var i det i 1871 forelagte Lovforslag. Det maa derhos ogsaa erkjendes for at være mindre rigtigt, naar der i dette ved Udregningen af Udførselsgodtgjørelsen for Kandis m. v. er for den ved Raffineringen tilbageblivende Sirup medtaget den for Sirup foreslaaede Udførselsgodtgjørelse, og ikke, som tidligere sket, den almindelige Indførselstold for Sirup.

Herefter er i nærværende Lovforslag Udførselsgodtgjørelsen for Kandis m. v. ansat til 10 Kr. 3 Dre for 100 $\mathcal{R}$ eller 10,3 Dre for 1 $\mathcal{R}$, hvilket støttes paa følgende Beregning.

Efter hvad der i Bemærkningerne til de tidligere forelagte Lovforslag er forklaret om Fabrikationsforholdene her i Landet, falde de fremmede raa Sukkere, som benyttes i Raffinaderierne her, ind under følgende 3 Afgiftssatser, nemlig for de $\frac{10}{100}$ under Tariffens Røbe Nr. 138 med en Toldafgift af 10 Dre, for de $\frac{65}{100}$ under Røbe Nr. 139 med en Told af 9,4 Dre, og for de $\frac{25}{100}$ under Røbe Nr. 140 med en Told af 8,5 Dre. 1,000 $\mathcal{R}$ af disse

Sukkere give ved Raffinering: 776 $\mathcal{R}$ Kandis, Melis og pulveriseret Sukker af Standard Nr. 19 eller derover, 61 $\mathcal{R}$ Farin mellem Standard Nr 15 og 19, og 132 $\mathcal{R}$ Sirup. Af disse under Raffinering tagne 1,000 $\mathcal{R}$ raa Sukkere vil der efter det Ovenstaaende være erlagt i Told:

for 100 $\mathcal{R}$ à 10 Dre pr. $\mathcal{R}$	1,000 Dre.
— 650 $\mathcal{R}$ à 9,4 — —	6,110 —
— 250 $\mathcal{R}$ à 8,5 — —	2,125 —

1,000 $\mathcal{R}$ 9,235 Dre.

for de indvundne 61 $\mathcal{R}$ Farin fradrages den for saadant Sukker fastsatte Told af 10 Dre for 1 $\mathcal{R}$, altsaa 610 Dre.

ligeledes Toldafgiften for de tilbageblivende 132 $\mathcal{R}$ Sirup à 4,8 Dre pr. $\mathcal{R}$ . . . . . 633,6 —

1,243,6 —

tilbage . . . 7,991,4 Dre.

der altsaa falde paa 776 $\mathcal{R}$ Kandis, Melis osv. med 10,298 Dre pr. $\mathcal{R}$. Sattes Godtgjørelsen herefter afrundet til 10,3 Dre for 1 $\mathcal{R}$, bliver det for 776 $\mathcal{R}$ . . . . . 7,992,8 —

En Godtgjørelse af 10,3 Dre omsat i den nugældende Mønt udgjør 4,944 β., hvilket Tal vil ses paa det Allernærmeste at falde sammen med Afgiften paa indenlandsk raffineret Roesukker.

Hvad Udførselsgodtgjørelsen for Sirup angaar, maa det formentlig anses rigtigt, at der gives en lovbestemt Afgang til at erholde en saadan, og at dens Størrelse saaledes fastsættes i Loven. Som yttret i Bemærkningerne til det i forrige Samling forelagte Tariffudkast maa der imidlertid næres Tvivl om, hvorvidt det kan anses aldeles foreneligt med Statskassens Interesse at indrømme den fulde Told godtgjort ved Udførselen af denne Vare, idet der ikke vel vil kunne have nogen Sikkerhed for, at den affatte Mængde ikke overstiger den afgiftsberigtigede. Denne Tvivl deltes, som